

fast Afgift efter visse Takster og efter en stigende Skala. I den Retning gaar jo det Vædringsforslag, som man har tilladt sig at stille under Nr. 1. Nu tror jeg nok, at de øvrige ærede Medlemmer af Udvalget vilde give mig Ret i, at man har haft en meget kort Tid til Behandling af denne Sag og derved ikke har været i Stand til at skaffe sig tilstrækkelige statistiske Oplysninger, saa at de Takster og den Stigning, som man har fremsat her i Vædringsforslaget Nr. 1, ikke kunne siges ganske sikkert netop at have truffet det rette. Naar man alligevel har stillet aldeles bestemte Forslag om bestemte Takster og en bestemt Stigning, tror jeg nok, jeg rammer Udvalgets Mening, naar jeg siger, at det kun har været for at give den Tante, som jeg her udtaler, nemlig at man vil føre Afgørelsen bort fra Administrationen over til lovfæstede Bestemmelser, et bestemt Udtryk. Jeg er selvfølgelig paa det rene med, at Udvalget til 3dje Behandling vil overveje Sagen paa ny og maaſte ogsaa ændre Lovforslaget derhen, at det bliver en midlertidig Lov, gældende for 1 Aar, og saa til næste Samling vil tage Sagen op til fornøjet Behandling og saa Taksterne og Stigningen bestemte, saa man er sikrere paa at ramme det rette, end man kan siges at være ved det, der er udtalt i det foreliggende Vædringsforslag under Nr. 1.

Om Vædringsforslaget Nr. 2 skal jeg sige, at det er en Følge af, hvad der er bestemt i Vædringsforslaget Nr. 1. I Vædringsforslaget Nr. 3 maa jeg maaſte rette en lille Trykfej. Der skal ikke staa: „i anden og tredje Linie“, men „i første og anden Linie“. § 3, hvis Begyndelse lyder saaledes: „Enhver, hvem Tilladelse er meddelt til at drive et Apotek, der ikke er Genstand for Salg, og ogsaa uden for Købstæderne, forpligtet til at føre autoriserede Regnskabsbøger“ o. s. v., er ændret til at lyde saaledes: „Enhver, hvem Tilladelse er meddelt til at drive et Apotek, hvad enten det er et reelt eller et personligt Apotek, og ogsaa uden for Købstæderne, forpligtet til at føre autoriserede Regnskabsbøger“ o. s. v. Man har ment, at det kunde have sin Betydning, om de Apotekere, der sidde inde med reelle Bevillinger, ogsaa blive forpligtede til at indsende deres Opgørelse til Justitsministeriet, og man mener, at man er berettiget til at paalægge dem dette, da der er en kongelig Forordning af 1ste Juli 1832, hvorefter det paahydes Vekselerere, Apotekere, Boghandlere o. s. v., hvis Handel maa sættes over Høkeres, at være forsynede med en Journal og en Hovedbog, indrettet paa den Maade, som nærmere er omtalt, det vil

lige autoriseret, idet Apotekerne jo dog staa i et vist Afhængighedsforhold til Statsmyndighederne, lidt i Retning af Embedsmænd, og man mener derfor, at man har Ret til at give dem et Paalæg som det, man har villet fremsætte i Vædringsforslag Nr. 3. Grunden til, at jeg mener, det kunde have sin Betydning, er dobbelt. For det første er det den, at det derved bliver bekendt i Justitsministeriet, hvor stor Omsætningen er ved Apoteker med reelle Privilegier, og dersom Omsætningen ved noget af disse er saa stor, at Justitsministeriet finder det rigtigt, saa er der jo Anledning til at anlægge et Apotek med personligt Privilegium ved Siden af, et Apotek, der altsaa efter denne Lov vil komme til at erlægge en aarlig Afgift til den Fond, som det er Meningen at samle. Dernæst mener jeg, det har sin Betydning i en anden Henseende, idet der derved kan indsamles Materiale til senere Forhandlinger om Aflysning af reelle Privilegier. Jeg har tidligere tilladt mig her i Salen at henstille til den ærede Justitsminister, om der ikke kunde være Anledning til i hele Spørgsmaalet om vort Medicinalvæsen at saa nedsat en Kommission, som var sammensat saa alsidigt som muligt, i hvilken der var Læger, Apotekere og Mænd, der vare Udtryk for Befolkningen, og jeg vil tillade mig at gentage denne Henstilling. Det skulde glæde mig, om den højtærede Justitsminister vilde udtale sig i den Retning og ogsaa vilde se det ønskelige i, at en saadan Kommission blev nedsat; og dersom den ærede Justitsminister ser paa Sagen nogenlunde paa samme Maade som jeg, og hvis en saadan Kommission bliver nedsat, saa vil den allerede have noget Materiale i de Opgørelser, som ved Aarets Udgang blive indsendte fra de forskellige Apoteker, da et af de Hver, Kommissionen vil saa, ubetinget maa blive det at søge en Ordning, saaledes at de reelle Privilegier bortfalde, og der kun bliver personlige Privilegier hele Landet over. — Vædringsforslag Nr. 4 gaar ud paa, at det ikke udtrykkelig i Loven bliver nævnt, at de Penge, der indkomme, kun skulde komme Apotekervæsenet til gode. Man har ikke ment, at man i nogen Retning vil forpligte sig paa dette Tidspunkt, men jeg tror for øvrigt at turde sige, at man i Udvalget har været enig om, at det var det rimelige, at de Penge, der indkom, ogsaa saa en Anvendelse i alt Fald i en nær beslægtet Retning. Til allerlidst skal jeg kun sige, at Resolutionen af 1842 tog jo ogsaa — hvad ikke bør glemmes — Hensyn til de ikke saa farmaceutiske Kandidater,